

Centar za kulturu

OOUR Muzej grada Koprivnice

Razvoj: Odmah poslije rata osnovan je Odbor za osnutak Muzeja, a pionirski posao prikupljanja materijala povjeren je dugogodišnjem skupljaču i ljubitelju starina - dr Leandru Brozoviću. Muzej je osnovan 27.7.1951. godine u dijelu zgrade u ulici JNA. Trinaest godina kasnije preseljen je u zgradu bivšeg suda (Trg L. Brozovića 1) gdje se i sada nalazi. Muzej je do sada tri puta u potpunosti mijenjao stalni postav, a jednom je učinjena djelomična promjena.

Organizacija: Muzej grada je matična ustanova OOUR-a koji u svom sastavu ima nekoliko dislociranih objekata: Galerijsko-scenski prostor u Koprivnici, Memorijalni kompleks Danica, Galerija kipova Ivana Šabolića u Peterancu, Galeriju naivne umjetnosti u Hlebinama i, od nedavno, zgradu i zbirku dr Malančeca u Koprivnici.

Građevinsko stanje: Muzej se nalazi u jednokatnoj zgradi iz sredine 18. stoljeća kojoj je početkom 20. stoljeća, uz istočno krilo, dodan aneks. Zgrada je podignuta za gradsku vijećnicu na trgu koji je tada bio centar utvrde. Cjelokupni objekt je u trošnom stanju, sa vlagom u gotovo svim prizemnim dijelovima, sa nedovoljnom zračnošću i osvjetljenjem, sa trošnom fasadom i pokrovom te mjestimično raspucanim pregradnim zidovima i dotrajalom stolarijom. Takvo stanje ne samo da onemogućuje normalno funkcioniranje već i bitno ugrožava sigurnost materijala kao i zdravlje zaposlenih.

Prostor: Kvadratura pojedinih funkcionalnih cjelina je slijedeća: radne prostorije (2 kancelarije, restauratorska radionica) 65 m², skladište 45 m, depo-140 m, izložbene dvorane-350 m, trenutno neiskorišteno-150 m, druge prostorije-80 m, tavan-450 m, podrum-100 m, sustanarski dio-50 m.

Izložbeni dio: sastoji se od 8 prostorija u kome su smještene: arheološka, etnografska zbirka, zbirka predmeta iz Vojne krajine, cehovska zbirka, građanska zbirka i prostorija za "neobične" muzejske predmete.

Kadrovi: Danas je zaposleno 10 radnika: direktor-povjesničar, kustos-povjesničar (Danica), kustos-pov.umjetnosti (Galerija KC), kustos-pov.umjetnosti (Peteranec, Hlebina), kustos-arheolog, ak. kipar-restaurator, 3 domara (Danica, Peteranec, Hlebina), čistač-manipulant.

PROGRAMIRANJE

I mimo teoretiziranja u posljednje je vrijeme primjetno da muzejski radnici s novom ozbiljnošću pristupaju problemu ostvarenja uvjeta za funkcioniranje svojih ustanova. Finacijski uvjet nije jedini i najvažniji, a čak se čini da njegovom rješavanju može bitno pomoći obnova motivacije i nova stručnost muzejskih radnika.

Sa svojom poviješću, kulturnim i privrednim potencijalom, kao centar jedne regije, Koprivnica ima mogućnosti i obavezu razvoja muzejske djelatnosti u smislu višeg stručnog standarda. Proces programiranja uključuje i ovu fazu širih stručnih konzultacija koje će pomoći da se problem reorganizacije (u smislu prosatora i radnog procesa) sagleda u svim dimenzijama.

U tom će smislu finalnoj fazi planiranja morati prethoditi elaborat čija bi svrha bila da definira "projektni zadatak". Imajući na umu zahtjeve struke i zahtjeve okoline odnosno korisnika, elaborat bi morao:

- definirati sadašnje stanje muzeja u svim važnijim pojedinostima njegovog funkcioniranja
- definirati potrebe grada i regije za djelatnošću čiji bi prirodni izvršilac morao biti muzej
- definirati današnje mogućnosti odnosno učiniti analizu neiskorištenih potencijala
- definirati dugoročnu projekciju u kojoj bi trebalo razgraničiti faze rada

U sam proces programiranja potrebno je uložiti maksimalan stručni napor i investirati potrebna sredstva, jer se radi o ulaganju koje se u budućem funkcioniranju muzeja višestruko vraća. Jasan i stručno osnovan dugoročni program služiti će kao dodatni argument u pribavljanju finacijskih sredstava.

Iz prakse ekomuzeja treba preuzeti već u procesu programiranja neke predloške samoupravnog odlučivanja korisnika usluga muzeja. Jednom izrađen idejni projekt, -programski elaborat-, trebalo bi dati na javnu raspravu i javni uvid. Predavanjem, crtežima, dijagramima i publikacijom koja bi morala biti tiskana potrebno je najširu javnost upoznati sa stanjem i mogućnostima. Programiranje i razni oblici njegovog javnog očitovanja ili pak participacije, dio su neophodnih odnosa s javnošću i neka vrsta marketinga i agitacije.

Prva faza rada na projektu programiranja, na sasvim općenitoj razini konzultacija sa širim krugom stručnjaka iz Jugoslavije ima ulogu definiranja opće strategije i trebala bi pomoći u kasnijem izboru užeg radnog tima koji će nastaviti posve konkretan rad na terenu. Potrebno je iskoristiti takav skup da bi se prikupila iskustva u strategiji i provedbi sličnih pokušaja u Jugoslaviji.

Tomislav Šola, MDC, Zagreb